

дадености, но и на още нещо, в което има намеса и човешка ръка в стари времена. Според преданието на тази скала е стъпил Крали Марко и седнал да си почине, при което след него са останали две „стъпки“ със свръхчовешки размери (присъщи за Крали Марко) - 20 см широки, 40 см дълбоки и 60 см дълги, пълнещи се с дъждовна вода; мястото на пушката (гегата) му, на кучето му, където е лежало и на трапезата (софрата) му със солницата. Все природни образувания, осмислени чрез образа на Крали Марко (Табаков 1911: 601; СбНУ, 53, 1971: 930, 933, 934, 946; Демирев 1983: 55-61) Но дали това е всичко?! При извършените проучвания (етнологички, фолклористични, а по-късно и археологически) се оказва, че е налице много стар пласт, върху който се „настанява“ този герой. Основание за това даде и становището на известния чешки археолог К. Шкорпил: „К шарапъ-ташамъ можно причислит и жертвиники в Сакаръ - Планинь и четиругольная плита, выдолбленная в скалистой почве и известная у населения под именем „Маркова трапеза“ у с. Чокоба в Сливенскомъ округъ“ (Шкорпил 1905: 415; 1886: 24)

„Трапезата“ на Крали Марко е всъщност жертвеник- добре очертан правоъгълник с разм. 60 см дължина и 40 см ширина и с 3 см дълбочина чрез изсичане върху площадка на челото на скалата с периферно очертаване на правоъгълника с дълбочина около 20 см. „Стъпките“ са малки щерни за вода, вероятно потребна при извършване на жертвоприношение. До днес е запазено вярването, че тази вода е лековита и „свята“. Цялата скала е отделена околоръст от останалия скален терен чрез вертикално изсичане с подчертано отвесна стена на изток - югоизток - целенасочено очертаване на култово пространство. Според преданието, на около 300 м, в един от крайните селски дворове, има голяма скала(камък), с която Крали Марко е замерил сестра си, тъй като го е ядосала.¹

¹ Вл. Демирев. ЛА, 1976 г.